

Motion till riksdagen 2018/19:624

av Yasmine Larsson (S)

Nollvision för barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nollvision och en översyn av den ekonomiska familjepolitiken med syfte att bekämpa barnfattigdomen i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I ett demokratiskt välfärdssamhälle är det en självklarhet att alla barn ska få lika goda förutsättningar att lyckas i livet. Alltför många barn växer dock upp i hushåll med knappa ekonomiska marginaler. Skillnaderna i ekonomiska förutsättningar i olika hushåll riskerar att slå hårt mot barns självförtroende och självkänsla, vilket får livslånga konsekvenser för barnens utveckling. Därför behövs kraftfulla insatser för att bekämpa barnfattigdomen.

Bristen på ekonomiska marginaler innebär för många barn att kylskåp och skafferiér står tomma och att barnen därmed riskerar att gå med tomma magar. Det innebär också att barnen inte kan bekosta aktiviteter som andra barn deltar i såsom kultur- och idrottsaktiviteter. För barnen är det inte heller en självklarhet att få sin födelsedag firad eller att kunna åka bort under loven på en sol- eller skidsemester.

Enligt Rädda Barnens senaste årsrapport om barnfattigdom i Sverige från 2015 lever 234 000 barn i ekonomisk utsatthet. Med detta menas att barnen växer upp i familjer som har en låg inkomststandard och som får försörjningsstöd.

Av rapporten framgår även att hälften av alla barn som lever med en ensamstående förälder som har utländsk bakgrund riskerar att leva i ekonomisk utsatthet. Vidare skiljer sig barnfattigdomen avsevärt mellan olika kommuner och inom storstäderna. I stadsdelen Rinkeby-Kista i Stockholm lever 36,2 % av barnen i ekonomisk utsatthet medan samma siffra för Bromma är 4,9 %.

Ny forskning från Göteborgs universitet av forskarna Björn Gustafsson och Torun Österberg, där de undersökt inkomstfördelningens utveckling i Sverige sedan 80-talet, pekar på föräldrarnas utbildningsbakgrund som en ytterligare viktig faktor. Hälften av

alla barn som har föräldrar födda utomlands och med som mest grundskoleutbildning riskerar att växa upp i barnfattigdom.

Det är därför naturligt att för att bekämpa barnfattigdomen krävs stora och riktade utbildningsinsatser mot föräldrarna med målet att få dem i arbete till schysta löner. Ett exempel på sådana riktade insatser är utbildning för bristyrken. Dessa utbildningar skulle kunna kombineras med någon form av studielön. Fokus på låglönejobb löser varken utbildningsglappet eller barnfattigdomen.

Utöver insatser för att få föräldrarna i arbete krävs förstärkningar av socialförsäkringarna. Den tidigare alliansregeringen försvårade medlemskapet i a-kassan samtidigt som stora skattesänkningar minskade skattesystemets omfördelande effekter. Därför behövs minskade trösklar till a-kassan genom att sänka a-kasseavgiften och att göra den avdragsgill. Vidare behöver det bli enklare att kvalificera sig till a-kassan även om man har tillfälliga anställningar.

Barnbidraget har ett starkt folkligt stöd och gör störst skillnad för de barnfamiljer som har de minsta ekonomiska marginalerna. Därför behöver barnbidraget regelbundet höjas om det ska leva upp till sitt omfördelande syfte.

Barnfattigdomen är inte ödesbestämd och går att bekämpa om den politiska viljan finns. Riktade utbildningsinsatser i syfte att få föräldrarna i arbete och förstärkningar av socialförsäkringssystemet är steg i rätt riktning. Utöver detta spelar insatser från kommuner och socialtjänsten stor roll för att ekonomiskt underlätta för barn att kunna delta i kultur- och idrottsaktiviteter på lika villkor. En nollvision och en översyn av den ekonomiska familjepolitiken med syfte att bekämpa barnfattigdomen i Sverige bör tas fram.

Yasmine Larsson (S)